

tens Mellemløst, men naar en af dem forlanger det, skal der være offentligt Skifte, d. v. s. at Skifteretten forestaar Delingen dog saaledes, at *Mandens* Raadighed over det hele (undtagen Hustruens Selverhverv) ikke kan berøves ham, mens Skiftet staar paa, uden hvor der er særlig Grund til at mistænke ham for at misbruge sin Raadighed til at bedrage Konen. Før Skilsmisdommen er falden, kan Manden kun sættes ud af Raadighed over Boet efter de almindelige Regler om Umyndiggjørelse, men oplyses det under Skiftet, at han med den forestaaende Skilsmisse før Øje har søgt at tilvende sig ulovlige Fordele paa Hustruens Bekostning, f. Ex. ved at købe sig selv en større Livrente el. desl., kan sligt af Skifteretten omstødes.

I øvrigt foregaar Skiftet saaledes, at der først afsættes saa meget, som der behøves for at dække Gjælden, og Resten deles i 2 lige Dele, hvoraf hver af Ægtefællerne tager sin, uden Hensyn til, hvor meget hver af dem har indbragt eller ødelagt i Ægteskabet. Har en af Ægtefællerne i Henhold til Ægtepagt, Gave eller Testamente eller i Følge Loven (Lehn, Stamhuse, Forfatter-, og Kunstnerrettigheder eller sligt) noget, der er dennes Særeje, holdes det selvfølgelig ganske udenfor Delingen og bliver ubeskaaret hos den Ægtefælle, hvem det er tillagt. Hustruens Selverhverv kan ikke bruges til Dækning af Mandens Gjæld, men han selv personlig skal have sin Halvdel deraf.

Hvorledes *Børnene* skulle deles, er der nogen Tvivl om. *Loven* hjemler næppe Hustruen nogen Forret fremfor Manden, hvoraf vilde følge, at de maatte deles lige, og den overskydende tilfalde Faderen, hvis det er en Dreng, Moderen, hvis det er en Pige. Men *Myndighederne* synes dog her, ligesom f. Ex., hvor Skilsmissegrunden er den ene Ægtefælles Rømning, tilbøjelige til at tilkjende den uskyldige Ægtefælle dem *alle*, hvis hun gjør Paastand derpaa. Det bør derfor tilraades den Moder, som ønsker at beholde alle Børnene eller dog flere end Halvdelen, at hun nedlægger udtrykkelig Paastand derom under Skilsmissesagen, saa lad os se, hvad Retten vil dømme. De fraskilte Ægtefæller ere pligtige til, hver efter deres Stand og Vilkaar, at bidrage Halvdelen til Børnenes Underhold. Heraf følger altsaa, at hvis de faa lige mange hver, bortfalder ethvert yderligere Krav. Faar derimod Moderen flere end Halvdelen, kan hun fordre fuldt Bidrag fra Faderen til de overskydende Børns Underhold. Det er givet, at Moderen beholder